

Temperatura

Autor MM

Problem je što živimo u dvosobnom stanu a ona u drugoj sobi, gdje nema televizor, samo spava. Tako da naveèer, dok ne ode spavati, ili nitko neæe gledati TV ili æe ga i ona pratiti. A svi kažu da TV nije dobar za malu djecu.

Deveti mjesec

Prvi zub je sramežljivo propupao. Prvo ga je uoèila mama. U stvari ne baš uoèila - pri hranjenju je osjetila da žlicica struže o nešto. Sad svaki dan virimo maloju u usta kao da je ždrijebe. Dva prednja donja zuba se bjelasaju.

Za sada u njezinom ponašanju nema neke veæe promjene osim što po noæi zna 3-4 puta zaplakati. Ponekad se sama smiri, ponekad je dovoljno gurnuti dudu u usta a tu i tamo joj uvalimo i flašicu s èajem. I pri tome nije uvijek budna. Primijetili smo da zna usred noæi zaplakati, pocuclati par gutljaja èaja i okrenuti se na bok a da oèi uopæe ne otvori.

Po noæi èesto spava na boku. A buđenje je uredovno oko 08 sati. Onda se malo igra u krevetu i guguæe a ako se nitko ne pojavi do 08:30 poèet æe glasnije gugutati i zveckati igraèkama. "Vrijeme za moj doruèak!" - kao da æe reæi.

Od puzanja i dalje ništa. Zato može stajati pridržavajuæi se o nešto. Mi i dalje pazimo dok sama stoji jer se u nekom momentu ili složi na dupe ili glumi oboreno drvo padajuæi cijelom dužinom tijela. Timber! Svaki dan joj govorimo "mama" i "tata", ali jedina pravilna rijeè koju izgovara je "ge!". Što uopæe i nije rijeè. Naravno, ja zagovaram uèenje izgovaranja "tate" a onda dođe vikend i dok tata radi, mama rovari protiv oca uèeci "mama".

Mislim da veæ kuži svoje ime jer se okrece prema nama kad ga izgovaramo. Koje je u veæini sluèajeva povezano sa uzvikom "Ne!".

I dalje je opèinjena televizorom. Ponekad ga totalno ignorira i svejedno joj je da li radi ili ne a ponekad tako koncentrirano prati program kao da je najveæi fan onog što je trenutno na programu. Kad joj se naðemo pred ekranom, u ono što nazivamo njezinom "koncentriranom modu", naginjat æe se lijevo-desno ne bi li bolje vidjela. Jer ipak nismo toliko široki da zaklonimo cijeli ekran od 110 cm. Još. Problem je što živimo u dvosobnom stanu a ona u drugoj sobi, gdje nema televizor, samo spava. Tako da naveèer, dok ne ode spavati, ili nitko neæe gledati TV ili æe ga i ona pratiti. A svi kažu da TV nije dobar za malu djecu. Ne toliko zbog oèiju koliko zbog buljenja u dvodimenzionalne slike, psihomotorièki razvitak i sliènih izraza koje nam je djeèja lijeènica podastrla.

10 mjesec

Dobili smo dadilju. Po dogovoru od poèetka godine oba roditelja rade ponovo 100% radnog vremena, dakle, treba nam netko tko æe èuvati dijete dok nas nema.

Dobrovoljac - Prabaka. Majèina baka.

Vitalna 70-godišnjakinja koja svakog nudi hranom i koju stalno moramo moliti da ne puni hladnjak stvarima koje nitko nema vremena pojesti i koja za nas troje + beba kuha kao za 5 osoba, unatoè tome što ruèak od juèer (još sasvim jestiv) nije do kraja pojeđen.

Bolesni smo. U roku od jedne veèeri zakurila je na 39 celzijusevaca da smo je mogli koristiti umjesto centralnog grijanja. Jadnica je bila toliko iscrpljena da je mirno dozvolila da joj stavimo hladni oblog na èelo. Naravno, baš tada smo ostali bez Paracetamol èepiæa pa je tata morao usred noæi po gradu tražiti dežurnu apoteku.

Èim je temperatura malo pala, odmah je maknula oblog i poèela mlatiti nožicama.

Igra s temperaturom trajala je skoro 3 dana, što joj svejedno nije smanjilo apetit a uporaba èaja popela se i preko litre dnevno.

Lijeènica nije mogla naæi pravi uzrok pa nam je dala specijalnu urinarnu vreæicu za nalijepiti između nogu kako bi dobili nešto urina za mikrobiološku pretragu.

No sudbina i nemirne nožice su htjele da vreæica ostane suha (a pelene se ne mogu cijediti) tako da od pretrage urina nije bilo ništa.

Najbolja pretpostavka uzroka su èak 4 zuba koja pupaju iz gornje vilice. Bolest je ostavila i neke kratkoroène posljedice. Iako nije više imala nikakve znakove bolesti, svejedno je bila kenjkava, nervozna i s nièim (osim u vrijeme jela) zadovoljna. Kao da nam je neko po noæi zamijenio bebu. Veæ smo mislili da je vrijeme plaæanja zadnjih 9 mjeseci u kojem se na naše dijete zaista nismo smjeli potužiti.

A onda se pojavila konjica - iznenadna posjeta ženine/mamine sestriène i njezina deèka na povratku sa skijanja. Iako su htjeli ostati pola dana, na kraju su ostali tri.

U ta tri dana mala je procvjetala, igrala se do iznemoglosti i kružila okolo po rukama. A najviše se smijala i htjela iæi upravo muškom èlanu posjete. Nakon njihova odlaska ostala je ona stara vesela beba.

Uz držanje za ruke hoda okolo.

Jest da nožice malo plešu okolo ali je to ipak hodanje.

A kad je u hodalici prva stvar prema kojoj ide je bežièni telefon, èije postolje kod nas, za razliku od normalnih kuæanstava, stoji prišarafljeno na zidu u visini od pola metra od poda, djelomièno zaklonjeno kutnom garniturom. Ne jedanput sam malu pronašao kako nevino maše telefonom iz kojeg neki glas na španjolskom ili australskom engleskom promuklo vièe "Hallo!?".

Sreæom pa se tipkovnica da zakljuèati.

Što smo zaboravili reæi baki koja je dva dana kasnije umalo kupila novi telefon jer "stari ne radi i samo pišti kad se gumbi stišèu".

Autor: Aris. S. PrahastoAutor: Aris. S. Prahasto